

Karavana mraků

Karel Kryl

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
pod sluncem sedlo kožený,
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
a starý ruce sedřený.
 - R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
schovat svou pleš pod stetson dřevý,
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
 2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce – gangsteři, voba řádně zvolení
a lidi strachem nezdraví.
 3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.
 - R: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
[: může tě hřát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
 - 4.=1.
 - R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezavý,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]
- 4/4 bmp 140